

Γεννημένος στο Λονδίνο, το 1660, ο δημοσιογράφος και συγγραφέας, Ντανιέλ Νταφόε, είχε πολύ καλές σπουδές και δυο πάθη: Το εμπόριο και την πολιτική. Στα 1683, ήταν ήδη γνωστός έμπορος. Ασχολήθηκε με πολλά προϊόντα, ταξίδεψε πολύ τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό και έγινε οξύς και ευφυής θεωρητικός των οικονομικών. Όμως, τον χτύπησε η κακοτυχία. Στα 1692, ήταν ένας από τους 19 «ασφαλιστές εμπόρους» που καταστράφηκαν, έχοντας επενδύσει σε πλοία. Δεν είχε προβλέψει τον πόλεμο εκείνου του καιρού με τη Γαλλία. Χρωστούσε 17.000 λίρες Αγγλίας αλλά στα επόμενα δέκα χρόνια μπόρεσε να επιστρέψει τις 12.000. Ανακατεύτηκε ενεργά στην πολιτική και ήταν από τους ενάντιους του βασιλιά Ιάκωβου Β', ηγέτη της αντιμεταρρύθμισης. Στα 1688, καλωσόρισε την πτώση του και την ανάρρηση του Γουλιέλμου της Οράγκης στον θρόνο, προσφωνώντας τον: «Γουλιέλμος, ο λαμπρός, μεγάλος, και καλός, και καλός». Οι οπαδοί του έκπτωτου μιλούσαν για τον «ξένο βασιλιά» και ο Νταφόε τους απάντησε με ένα σφριγηλό και πνευματώδες ποίημά του, με τίτλο «Ο αυθεντικός Άγγλος», μια πάρα πολύ δημοφιλή εργασία που ακόμα διαβάζεται ευχάριστα και αποτελεί διαχρονική απάντηση στις φυλετικές προκαταλήψεις. Ουίγος (φιλελεύθερος) ο ίδιος, υπέστη διώξεις από τους τόρις (συντηρητικούς) αλλά επέζησε.

Αρχηγός ιδιωτικής αποστολής στα 27 του χρόνια, ο Σκοτσέζος Αλεξάντερ Σέλκιρκ είχε την ατυχία να διαφωνήσει με τον καπετάνιο του πλοίου. Τον εγκατέλειψαν σε ένα ακατοίκητο νησάκι της συστάδας Χουάν Φερνάντες στον Νότιο Ειρηνικό, τετρακόσια μίλα ανοιχτά του Βαλπαράιζο της Χιλής. Ήταν Σεπτέμβριος του 1704. Ο Σέλκιρκ οργάνωσε τη ζωή του και κατόρθωσε να επιβιώσει, μόνος στο νησί, για πέντε χρόνια. Στις 2 Φεβρουαρίου 1709, ένα πλοίο με καπετάνιο τον Γουντ Ρότζερς, που έκανε τον γύρο του κόσμου, έπιασε τυχαία στο νησάκι. Ο Σέλκιρκ είχε σωθεί. Το πλοίο κατέπλευσε στην Αγγλία, τον Οκτώβριο του 1711. Ο πλοίαρχος Ρότζερς δημοσίευσε τις εντυπώσεις του από το ταξίδι, τον επόμενο χρόνο. Σ' αυτές περιλαμβανόταν και η διάσωση του Σέλκιρκ. Ο δοκιμιογράφος Ρίτσαρντ Στιλ ενδιαφέρθηκε να μάθει ολόκληρη την περιπέτεια. Τη δημοσίευσε στον «Εγγλέζο» της 3^{ης} Δεκεμβρίου 1713. Εκεί πρέπει να τη διάβασε ο Ντανιέλ Νταφόε που εμπνεύστηκε το δικό του μυθιστόρημα: Ο «Ροβινσών Κρούσος» δημοσιεύτηκε στα 1719 κι έγινε μπεστ σέλερ. Είναι η ιστορία του μοναδικού επιζώντα ενός ναυαγίου που έζησε σε ένα ερημικό νησί 28 χρόνια, ώσπου τυχαία να τον βρουν. Το είπαν «βιβλίο του κόσμου» εξαιτίας των άπειρων επανεκδόσεων, μεταφράσεων και διασκευών του.

Ο Σέλκιρκ πέθανε στις 12 Δεκεμβρίου 1721, «εν πλω». Ο Νταφόε συνέχισε να γράφει. Τελευταίο έργο του ήταν η «Λαίδη Ροξάνα» (1724). Πέθανε στις 24 Απριλίου 1731. Ο «Ροβινσών Κρούσος» ανήκει στην κλασική λογοτεχνία.

(τελευταία επεξεργασία, 31.1.2014)